

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๔-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวัน ที่ ๒๗ เดือนมกราคม ๒๕๕๗ หน้า ๑, ๗ มูลค่าข่าว ๕๗๓,๒๑๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

‘พอเพียง’ ท้าทายคิดลงทุน ‘วราพรรณ วงศ์สารคาม’ ‘พอเพียง’ ท้าทายคิดลงทุน วราพรรณ วงศ์สารคาม

หากทุกคนสามารถนำหลักธรรมประจำใจอย่าง “พรหมวิหาร 4”
“เมตตา-กรุณา-มุทิตา-อุเบกขา” มาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ “ใจคงเป็นสุข”
“วราพรรณ วงศ์สารคาม” แม่บ้านนักลงทุนวัย 43 ปี ผู้นำหลักธรรมมาปรับใช้ในการจัดการลงทุน
เธอไม่หวังผลตอบแทน “มหาศาล” ขอแค่สม่ำเสมอทุกปี จากนั้นขอยึดหลัก “อนุรักษนิยม”
เพราะนั่นคือ หนทางแห่ง “ความสุขใจ”

ต่อหน้า >> 8

“วราพรรณ วงศ์สารคาม” แม่บ้านนักลงทุนวัย 43 ปี ผู้นำหลักธรรมมาปรับใช้ในการจัดการลงทุน เธอไม่หวังผลตอบแทน “มหาศาล” ขอแค่สม่ำเสมอทุกปี จากนั้นขอยึดหลัก “อนุรักษนิยม” เพราะนั่นคือ หนทางแห่ง “ความสุขใจ”

หากทุกคนสามารถนำหลักธรรมประจำใจอย่าง “พรหมวิหาร 4” ประกอบด้วย “เมตตา-กรุณา-มุทิตา-อุเบกขา” มาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ “ใจคงเป็นสุข” เราไม่จำเป็นต้องนำหลักธรรมทั้ง 4 ข้อมาปฏิบัติ ขอเพียงนำหลัก “มุทิตา” (ความยินดีในเมื่อผู้อื่นอยู่ดีมีสุข) มาใช้เพียงข้อเดียวเท่านั้นชีวิตเราก็ประสบความสำเร็จแล้ว “นุช-วราพรรณ วงศ์สารคาม” นักลงทุนแนววิไอ กล่าวท้าทาย “กรุงเทพธุรกิจ Biz Week”

6

เราควรให้ความสำคัญกับ
“จังหวะการเข้าซื้อหุ้น”
และ “จิตวิทยาตลาด”
ส่วนตัวใช้มาตั้งแต่วันแรกในการลงทุน
จนถึงปัจจุบัน

ด้วยการถ่ายทอดคติธรรมสอนใจ
ประจำตัว

ได้ยนแบบนี้ไม่ได้หมายความว่า
เราเข้าวัดนั่งสมาธิทุกวันนะ แต่
ซึมซับหลักธรรมมาตั้งแต่สมัยเด็กๆ
ทุกครั้งที่เราเห็นเพื่อนเดียวกันมีชีวิต
ลำบากทำให้เรารู้สึกว่า ชีวิตคนเรา
ไม่ต้องการอะไรมากไปกว่าความสุข
แม้ตลอดชีวิตจะอยู่อย่างสุขสบาย
แต่ยังคงใช้เงินอย่างรู้คุณค่า เสื้อผ้า
กระเป๋ารองเท้า ไม่เคยซื้อแพงๆ
ซื้อแค่พอใส่ได้ หลักธรรมง่ายๆ
เหล่านี้นำมาใช้ในการลงทุนใน
ตลาดหุ้นได้นะ

ความคิดเรื่องการใช้เงิน
ของ “นุช” คล้ายๆ กับ “โจ-อนุรักษ

บุญแสวง” นายกสมาคมนักลงทุนเน้น
คุณค่า (ประเทศไทย) เจ้าของนามแฝง “โจ
ลูกอีสาน” ในเว็บไซต์ Thaivi.com เธอบอกว่า
ครั้งหนึ่งเคยเข้าไปอ่านบทความของคุณโจ
“เรื่องการประหยัด” แก่เห็นคุณค่าของเงินทุก
บาททุกสตางค์ คุณโจจะไม่นำเงินไปทำอะไร
หรือลงทุนอะไรเสี่ยงๆ ฉะนั้นก่อนทำอะไร
ต้องศึกษาข้อมูลให้ดี

เธอบอกว่า ส่วนตัวเป็นคนเก็บเงิน
เก่งมาก ไม่ได้กนะ (หัวเราะ) นิสัยรักการ
ออมมีมาตั้งแต่วัยเยาว์ เราเห็นพ่อ-แม่ ใช้
เงินประหยัดมากๆ (ยิ้ม) ขณะที่ “อาแม่” ที่
เดินทางมาจากเมืองจีน โดยมีเพียงเสื้อผืน
หมอนใบ ทำให้เรารู้จักเก็บเงินเข้าธนาคาร
ออมสินมาตั้งแต่สมัยเรียนหนังสือ โรงเรียน
อยู่ใกล้บ้านไม่จำเป็นต้องใช้เงินเยอะ

“บิสิค” ได้รับการแนะนำให้รู้จัก “นุช-
วรารพรณ์” จาก “โจ ลูกอีสาน” ผู้หญิงคน
นี้แม้จะลงทุนไม่นานแค่ 4 ปี แต่เขาถือเป็น
นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จคนหนึ่ง ลอง

คุณชนะ” ประโยคเชื้อเชิญของ “โจ-อนุรักษ์” “หญิงวัย 43 ปี” เจ้าของนามแฝง Theenut ในเว็บไซต์ Thaiwi.com ย้อนประวัติชีวิตให้ฟังว่า พี่แพเป็นคนจังหวัดอ่างทอง เธอเป็นลูกสาวคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้อง 3 คน คุณพ่อคุณแม่ยึดอาชีพครูชั้นประถมศึกษาเลี้ยงลูกๆ

หลังเรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ครอบครัวส่งเธอมาอาศัยกับญาติ เพื่อให้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ณ โรงเรียนเบญจมราชสาลี ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรียนถึงแค่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็ย้ายกลับไปเรียนต่อที่จังหวัดอ่างทอง ด้วยการสอบชิงทุน ก่อนจะมาศึกษาต่อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

เริ่มทำงานแห่งแรกในสถานีนอนมัย อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง จากนั้นย้ายไปทำงานใช้ทุนการศึกษาประมาณ 4 ปี ณ สาธารณสุขชุมชน (หมอนานมัย) ตอนนั้นได้เงินเดือน 2,800 บาท ระหว่างทำงานใช้ทุนพยาบาลมีโอกาสได้เรียนต่อคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2 ปี

เมื่อเรียนจบก็สอบเปลี่ยนตำแหน่งเป็นนักวิชาการสาธารณสุข และเข้ามาทำงานที่กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี 2537-2545 จากนั้นไปเรียนต่อปริญญาโท สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มศว.) เรียนรุ่นเดียวกับ “อ้อม-สุนิสา สุขบุญสังข์” นักจัดรายการวิทยุ และพิธีกรเรานั่งเรียนข้างกัน เธอ บอก

ด้วยความที่ชอบช่วยเหลือคนอื่นมาตั้งแต่เด็กๆ ตอนทำงานเป็นนักวิชาการสาธารณสุข เคยอยากย้ายตัวเองไปทำงานเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์บนดอย แต่ “พ่อ” บอกว่า ไม่จำเป็น หากเรามีจิตใจอยากช่วยเหลือคนอยู่ที่ไหนก็ช่วยได้

จากนั้นตัดสินใจไปทำงานที่เทศบาลรังสิต จังหวัดปทุมธานี ประมาณ 5 ปี ก่อนจะย้ายไปทำตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทำอยู่ 4 ปี ย้ายงานอีกครั้ง คราวนี้มาทำงานในโรงพยาบาล ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ซึ่งเป็นที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน

ถามถึง “จุดเริ่มต้น” ของการลงทุนในในตลาดหุ้น เธอบอกว่า จริงๆลงทุนครั้งแรกด้วยการซื้อคอนโดมิเนียม แถวมหาวิทยาลัยบูรพา ถือเป็นการลงทุนแบบไม่ตั้งใจ บังเอิญ

มีคนจะขายคอนโดมิเนียม เพราะเขาโอนเงินเราจึงตัดสินใจซื้อ เพื่อปล่อยให้พนักงานเช่า เดือนละ 3,000 กว่าบาท ซื้อมาในราคา 385,000 บาท พื้นที่ประมาณ 28 ตารางเมตร

ด้วยความที่เป็นคนชอบทำความสะอาดและดูแลทุกอย่างด้วยตัวเอง ขณะที่คอนโดมิเนียมอยู่ไกลมากไปทุกวันคงไม่ไหวจึงตัดสินใจขายทิ้งในราคา 450,000 บาท ได้กำไรมาเล็กน้อย จากนั้นเรานำเงินที่ได้จากการขายคอนโดมิเนียมมาลงทุนในตลาดหุ้นต่อ ด้วยการเปิดพอร์ต

ลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) “เวลาจะทำอะไรก็อย่างที่ไม่ชอบถามใคร ชอบอ่าน และหาข้อมูลเอง ถามว่าหาความรู้จากไหนตามเว็บไซต์ทั่วไป หรืออ่านหนังสือ”

ก่อนเข้ามาลงทุนในตลาดหุ้นปี 2553 มีโอกาสได้ศึกษาหาข้อมูลต่างๆ ด้วยการอ่านหนังสือ “ตีแตก” ของ “ดร.นิเวศน์ เหมวชิระวารการ” หนังสือ “อ้อมเงินให้ได้เป็นล้าน” และอ่านบทความต่างๆตามเว็บไซต์ “ไทยวีไอ”

และ เว็บไซต์พันทิป

“นุช” นิยามให้ตัวเองเป็น “นักลงทุนไว้อบ้านๆ” เธอบอกว่า ระหว่างที่อ่านหนังสือไปเรื่อยๆ บังเอิญไปเจอหนังสือ “พ่อรวยสอนลูก” ของ “โรเบิร์ต คิโยซากิ” เมื่ออ่านจบพร้อมพิจารณาตามทำให้พบว่า หากทำตามผู้เขียนแนะนำน่าจะเป็นเรื่องที่ดี เพราะครอบครัวของเธออยู่ในสายงานที่มีสามีทำงานเป็นพนักงานเอกชน ขณะที่เธอเป็นข้าราชการ ฉะนั้นหากวันใดบริษัทเอกชนปิดกิจการ พนักงานถูกเลิกจ้าง ครอบครัวเราคงแย่ เพราะรายได้หลักมาจากงานของ “สามี”

เมื่อเป็นอย่างนั้นจึงเกิดความคิดว่า ต้องลงทุนอะไรสักอย่างให้ “ผลตอบแทนกลับมา” ครั้นจะไปทำธุรกิจส่วนตัวก็ไม่มีความรู้ไม่ถนัด ฉะนั้นจึงลงทุนในตลาดหุ้น จริงๆ เข้ามาลงทุนไม่ได้หวังว่า จะมีผลตอบแทนออกแถมมากมาย หวังแค่ “เงินปันผล” ที่ มากกว่าดอกเบี๋ยธนาคาร ช่วงนั้นดอกเบี๋ยแบ่งก้อยู่ระดับ 4-5 เปอร์เซ็นต์ ก่อนจะปรับลดลงเหลือ

2-3 เปอร์เซ็นต์

“หุ้นตัวแรกที่ตัดสินใจซื้อ” คือ **หุ้น ศรีตรัง-แอโกรอินดัสทรี หรือ STA และ หุ้น ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) หรือ TRUBB** ถามว่าทำไมถึงสนใจหุ้น 2 ตัวนี้? ก่อนอื่นต้องบอกก่อนว่า “**กรุณาอย่าทำตามคุณอาจตายแบบฝังกลบได้**” เธอเตือน

เหตุผลที่เลือกซื้อหุ้น ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี เพราะไปอ่านเจอในเว็บไซด์แห่งหนึ่งว่าหุ้นตัวนี้กำลังจะเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้ (พาร์) จากหุ้นละ 5 บาท เป็นหุ้นละ 1 บาท ในเว็บไซด์ยังบอกอีกว่า เจ้ามือกำลังจะไล่ราคา!!

ตอนนั้นซื้อที่ระดับ 60 บาทต่อหุ้น ซื้อไม่นานราคาหุ้นถูกไล่ราคาขึ้นไปถึง 100 กว่าบาท ใช้เวลาเพียง 3-4 เดือนเท่านั้น ตอนนั้นธุรกิจยางพาราดีมาก ยางมีราคาสูงเวอร์ ขณะที่บริษัทยังส่งออกไปขายในเมืองจีนด้วย ดูภาพรวมๆ ธุรกิจน่าจะเติบโตต่อเนื่อง

หลังจากนั้นไม่นานเราไปอ่านเจอในเว็บไซด์อีกว่า จะมีนักลงทุนจำนวนหนึ่งขายหุ้นออกมา หลังบริษัทแตกพาร์ ขณะที่มืออีกฝ่ายบอกว่าอย่าเพิ่งขายหุ้นหลังแตกพาร์ เพราะราคาหุ้นจะขึ้นไปอีก สุดท้ายตัดสินใจขายหุ้นในราคา 20 กว่าบาท ราคาพาร์ใหม่ แต่ถ้าเป็นราคาพาร์เดิมราคาหุ้นจะอยู่ระดับ 100 กว่าบาท ส่งผลให้ได้รับผลตอบแทนกลับมาค่อนข้างเยอะ

ส่วนสาเหตุที่ซื้อหุ้น ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์คอร์ปอเรชั่น พฤติกรรมจะคล้ายๆ กัน นั่นคืออ่านเจอข่าวในเว็บไซด์แห่งหนึ่งว่า บริษัทจะมีการจ่ายเงินปันผลเป็นหุ้นให้กับผู้ถือหุ้นในอัตรา 4 หุ้นสามัญเดิมต่อ 1 หุ้นปันผล หุ้นตัวนี้จำต้นทุนที่ซื้อไม่ได้ แต่ถือนานพอสมควร เราขายหุ้นแม้ออกไปก่อน เมื่อราคาหุ้นปันผลปรับตัวเพิ่มขึ้น ก็ขายออกไปจนหมด ทำให้ได้รับผลตอบแทนกลับมาพอสมควร

เชื่อหรือไม่ว่าวางแรกๆ ของการลงทุนชีวิตแทบไม่มีความสุขเลย นั่งไม่ติดเก้าอี้ต้องคอยเช็คข่าวตลอดเวลาว่า มีข่าวอะไรออกมาหรือไม่ หลายคนอาจสงสัยทำไมช่วงแรกของการลงทุนถึงไม่ขาดทุน นั่นเป็นเพราะเราเข้าไปซื้อตอนตลาดหุ้นอยู่ในช่วงขาขึ้น หลังเพิ่งผ่านวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ในปี 2551 มาใหม่ๆ ไม่เช่นนั้นพอร์ตลงทุนคงติดลบ

“**ควรให้ความสำคัญกับ “จังหวะการเข้าซื้อหุ้น” และ “จิตวิทยามวลชน” เราใช้มาตั้งแต่เริ่มแรกของการลงทุนจนถึงปัจจุบัน**”

เธอบอกว่า ระหว่างการลงทุนยังคงศึกษาหาความรู้จากการอ่านหนังสือไปเรื่อยๆ ช่วงนั้นเกิดความรู้สึกไม่อยากเป็นนักลงทุนที่มีแต่ความกระวนกระวายใจ ต้องคอยนั่งตามข่าวคิดได้เช่นนั้นจึงตัดสินใจเปลี่ยนวิธีการลงทุนด้วยการหันมาลงทุนในหุ้นพื้นฐานที่ดี เพื่อ

ถือลงทุนระยะยาว

ปัจจุบันมีหุ้น 3 ตัว แต่หลักๆจะมีแค่ 2 ตัว สัดส่วนเงินลงทุนประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ ส่วน 20 เปอร์เซ็นต์ที่เหลือจะเก็บไว้เป็นเงินสดรอจังหวะซื้อหุ้นดีๆ ในช่วงราคาถูกๆ เธอเล่าถึงหุ้นตัวแรกให้ฟังว่า เป็น “**กลุ่มค้าปลีก**” เลือกหุ้นตัวนี้เพราะดูงบการเงินย้อนหลัง 3-5 ปีก่อนเขาเติบโตตลอด แถมมีหนี้สินน้อยนิด

เขาเป็นผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจด้วยเงินสด มีจำนวนสาขาเพิ่มขึ้นทุกปี เรารู้สึกว่าหุ้นลักษณะนี้มี “**ความปลอดภัย**” ไม่ต้องคอยนั่งตามข่าว เธอย้ำที่สำคัญเวลาบริษัทแถลงแผนธุรกิจเขาสามารถทำได้จริง

ส่วนหุ้นตัวที่สองเป็น “**กลุ่มสื่อสาร**” เลือกลงทุนเพราะเขาจ่ายเงินปันผลในอัตราสูงเฉลี่ย 7 เปอร์เซ็นต์ แถมสม่ำเสมอทุกปี ในอนาคตอาจจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูงขึ้นไปอีก เนื่องจากบริษัทมีค่าสัมปทานลดลงบนคลื่นความถี่ใหม่ 3G และเป็นบริษัทที่มีผลประกอบการเติบโตสูงตลอด เขาทำธุรกิจที่ผู้บริโภคจำเป็นต้องใช้ไม่ว่าเศรษฐกิจจะดีหรือไม่ดีก็ตาม นั่นคือ ข้อได้เปรียบของเขา

ก่อนจะซื้อหุ้น 1 ตัว มักดูงบการเงินย้อนหลัง 3-5 ปี โดยต้องเติบโตต่อเนื่อง ขณะเดียวกันบริษัทต้องมีการจ่ายเงินปันผลเกิน 5 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ส่วนตัวชอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการ “**อุปโภค-บริโภค**” ภายในประเทศ เพราะว่าไม่มี “**ความเสี่ยง**” เกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนจากค่าเงินบาท รวมทั้งไม่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจในต่างประเทศ หุ้นประเภทนี้มักมีกำไรขั้นต้นดี และมีอำนาจต่อรองกับคู่ค้าสูง

“เราลงทุนในตลาดหุ้นหวังเพียงมีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นจากเงินเดือนประจำ เพื่อรองรับชีวิตวัยเกษียณ จากนั้นจะขอยึดหลักลงทุนแบบ “**อนุรักษ์นิยม**” ไม่จำเป็นต้องมีกำไรมากมาย ขอแค่ทำทุกวันให้ดี เมื่อเหตุดีผลที่ดีจะตามมา ก่อนจะลงทุนในหุ้นพื้นฐานสักตัวควรศึกษาหาความรู้ให้ดีกว่า อย่าคิดแค่ว่า ทุกแห่งที่คุณเข้าไปแล้วจะสามารถหยิบอะไรกลับมาง่ายๆ” “**นักลงทุนวิโอบ้านๆ**” ทั้งนี้คิดให้เผื่อน้อยพิจารณาตาม